

Llibre il·lustrat Àngel Burgas & Ignasi Blanch

La disfressa de la por

Quan ets un nen i, de nit, a l'habitació a les fosques, et sembla descobrir un monstre pelut que t'observa, tens por. L'àlbum que ens proposa Thule i que ha ideat i realitzat Arianne Faber parla d'aquest terror d'allò desconegut que, d'entrada, ni tan sols identifiquem. I tal com els de Pixar van fer amb *Monstres S.A.*, la millor manera de lluitar contra la por és riure. La nena de Faber descobreix el monstre i, ves per on, resulta que li fa gràcia. I per molt que el monstre pelut s'esforça a espantar-la, la nena està tranquil·la perquè no el veu com una bèstia, sinó com un animaló (no desvelarem quin) disfressat.

Faber utilitza la senzillesa per transmetre aquesta història/sensació. Joga, d'una banda, amb el traç de llapis grafit, solt i volgutament barroer, i de l'altra, amb l'estampació manual i caso-

lana mitjançant petits objectes. El llapis és negre, i la part de gravat, vermella (llevat d'una pàgina amb estampació blava i una figura groga al final; o sigui, en conjunt, colors primaris, blanc i negre). Les figures estampades representen les joguines de la protagonista, que interactuen amb ella en l'anècdota del monstre pelut, i es fa palesa l'experiència de l'autora en el camp de l'animació (va ser premi Junceda 2009). La senzillesa afecta igualment les composicions i la tipografia, tant la del text breu com la de les exclamacions dels personatges, i s'adiu perfectament amb el concepte d'àlbum que ha generat. Quan vol representar una sensació de caos, regna el desordre i el desequilibri. Quan, al contrari, reclama serenitat, tot se centra i s'ordena dins de la simetria. L'economia de mitjans i l'expressivitat, tant dels elements

Un mostre pelut espanta la nena protagonista

com de les figures, remet a un art primitivista i a la recreació que en van fer expressionistes com ara Penck a la dècada dels vuitanta. El primitivisme apropa el nen a allò que es representa i alhora l'identifica amb la seva capacitat representativa, la dels gargots, les formes planes i la senzillesa del missatge.

El lector menut entendrà perfectament que la por la provoca una determinada visió de les coses, però que la vida pot ser interpretada de moltes maneres. Una opció és procurar que la llum triomfi sobre les tenebres: veure la cara bona i positiva, el got mig ple. La imaginació és un recurs del qual ens podem servir. Un recurs que ens ajuda sovint a enfrontar-nos als elements foscos, negatius i desagradables, i ens permet ser més autònoms, independents i segurs de nosaltres mateixos. *

El Pelut

Text i il·lustracions: **Arianne Faber** Traducció: **Laura Vaqué**
Editorial: **Thule, Barcelona**
2010. Preu: **8 euros** Pàgines: **28**

Els més venuts a les llibreries

↕ situació respecte la setmana passada 2 setmanes seguides en llista

FICCIÓ		
1	La caiguda dels gegants Ken Follett ROSA DELS VENTS	03 ↓↑
2	No era lluny ni difícil Joan Margarit PROA	02 ↑
3	La bicicleta estàtica Sergi Pàmies QUADERNS CREMA	08 ↓
4	Pa negre Emili Teixidor COLUMNA	03 ↑
5	Contra el vent del Nord Daniel Glattauer LA CAMPANA	10 ↑
6	El temps entre costures María Dueñas COLUMNA	04 ↓
7	Un traïdor com els nostres John Le Carré EDICIONS 62	02 ↓
8	El regal Cecelia Ahern COLUMNA	01 ↑
9	De què parlo quan parlo de córrer Haruki Murakami EMPÚRIES	01 ↑
10	Poesies de Màrius Torres Màrius Torres PAGÈS EDITORS	01 ↑

NO-FICCIÓ		
1	Plantem cara Joan Solà LA MAGRANA	01 ↑
2	La Riera Diversos autors COSSETÀNIA	01 ↑
3	Barcelona 1700 Albert García Espuche EMPÚRIES	01 ↑
4	Primera guia boletaire Ramon Pascual COSSETÀNIA	03 ↓
5	Sempre hi ets Adam Martín ARA LLIBRES	02 ↓
6	Joan Solà. 10 textos d'homenatge Diversos autors EMPÚRIES	01 ↑
7	El secret Rhonda Byrne ENTRAMAT	08 ↑
8	El món no se'n surt Toni Judt LA MAGRANA	05 ↓
9	Presumeix de vins en 7 dies Meritxell Falgueras COLUMNA	01 ↑
10	El preu de la fam Laura de Andrés ARA LLIBRES	01 ↑

Amb la col·laboració de les llibreries: **Abacus, Bertrand, Casa del Llibre, Catalònia, Documenta, Fnac, La Central, Laie, Proa Espais (Barcelona), Llibreria 22 (Girona), La Gralla (Granollers), Caselles (Lleida), Robafaves (Mataró), La Rambla (Tarragona), La Tralla (Vic) i L'Odissea (Vilafranca del Penedès)**

ITINERARIS

MAR JIMÉNEZ

Joan Margarit

Dimarts, 9,30 h, Catalunya Ràdio. Hem acabat la tertúlia i Manuel Fuentes ens avança que en pocs segons entrevistarà Joan Margarit, que acaba de publicar l'imprescindible *No era lluny ni difícil*. Exclamo un "hòstia" d'admiració que gairebé s'escola per antena. Em poso la jaqueta, agafo els trastos i cap a la porta. I em quedo muda, incapaç d'articular un míser "hola" quan em creuo amb Joan Margarit, a qui admiro no només per la seva poesia, sinó també per la seva veu i pel que diu. Sobretot pel que diu. L'entrevista que li va fer Raül Maigí fa una setmana s'ha de tenir ben guardada. Entre altres coses, Margarit fa unes reflexions sobre cultura i política imprescindibles i oportunitatíssimes, després de la patètica controvèrsia que va aixecar el pregó de la Mercè. En un moment en què l'historiador francès Michel Winock, que acaba de publicar l'exitós *El siglo de los intelectuales* (Edhasa), dona l'espècie que tan bé va representar Émile Zola per extingida, Margarit és un alè d'esperança. "És més important la cultura que la llibertat, perquè sense cultura no hi ha llibertat, i, en canvi, sense llibertat jo puc seguir tenint cultura". Ai la cultura! Ha estat la Cendrosa de tots els governs d'aquest país fins que Pasqual Maragall va encertar a nomenar Ferran Mascarell com a conseller. Com deia Manuel Cuyàs, Mascarell estava cridat a ser el nostre Jack Lang, però la política (inculta) va escurçar el seu mandat. Estem a un mes de les eleccions, i si el proper govern vol la majoria d'edat nacional d'aquest país, ha d'apostar, ara sí, per la cultura. En cas contrari, mai serem lliures. Margarit dixit. *